

SFS 1976: 511

Utkom från trycket
den 28 juni 1976

Lag om omhändertagande av berusade personer m. m.;

utfärdad den 10 juni 1976.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrives följande.

1 § Den som på allmän plats, utom- eller inomhus, anträffas berusad av alkoholhaltiga drycker eller annat berusningsmedel får omhändertagas av polisman, om han till följd av berusningen är ur stånd att taga vård om sig eller annars utgör en fara för sig själv eller annan

Vad som sägs i första stycket har motsvarande tillämpning, om den berusade anträffas i port, trappuppgång eller liknande utrymme eller annars inom område som gränsar till allmän plats och omständigheterna ger vid handen att han uppehåller sig där endast tillfälligtvis.

2 § Vid omhändertagande skall tillses att åtgärden ej orsakar den omhändertagne större olägenhet än som är oundviklig med hänsyn till åtgärdens syfte eller väcker onödig uppmärksamhet.

3 § Om det behövs med hänsyn till den omhändertagnes tillstånd, skall han så snart det kan ske underkastas läkarundersökning.

4 § Omhändertagen, som ej efter läkarundersökning som avses i 3 § skall föras till sjukhus eller kvarstanna där, får hållas kvar hos polisen, om annan vård ej kan beredas honom.

5 § Polisman som har omhändertagit någon enligt denna lag skall så skyndsamt som möjligt anmäla åtgärden till sin förman. Har omhändertagandet ej redan upphört, skall förmannen omedelbart pröva om åtgärden skall bestå.

6 § Omhändertagen som förvaras hos polisen skall fortlöpande underkastas tillsyn. Skulle den omhändertagnes tillstånd ge anledning till det, skall han föras till sjukhus eller läkare tillkallas så snart det kan ske.

7 § Den som är omhändertagen enligt denna lag skall förhöras så snart som möjligt och därvid underrättas om anledningen till omhändertagandet.

Finnes den omhändertagne vara i behov av hjälp eller stöd från samhällets sida, skall polisen innan omhändertagandet upphör tillhandagå honom med råd och upplysningar samt, i den mån det lämpligen kan ske, samråda med annat samhällsorgan som har till uppgift att tillgodose sådant behov.

Den omhändertagne skall friges så snart det finnes kunna ske utan men för honom själv och anledning till omhändertagande ej längre föreligger. Frigivandet skall dock alltid äga rum senast inom åtta timmar efter omhändertagandet, om det ej uppenbarligen är förenligt med den omhändertagnes eget intresse att han får kvarstanna kortare tid därutöver.

8 § Alkoholhaltiga drycker eller andra berusningsmedel som påträffas hos den som har omhändertagits enligt denna lag skall fråntagas denne, om ej särskilda skäl talar däremot. Beslut härom meddelas av den förman som enligt 5 § skall pröva omhändertagandet. Med egendomen skall förfaras på det sätt som föreskrives i 3 § lagen (1958: 205) om förverkande av alkoholhaltiga drycker m. m. Belopp som har erhållits vid försäljning av egendomen tillfaller staten.

Första stycket får tillämpas även i fråga om injektionsspruta eller kanyl som kan användas för insprutning i människokroppen.

9 § Föreskrifterna i denna lag tillämpas även i fall då förutsättningar för omhändertagande skulle ha förelegat också enligt 3 § lagen (1973: 558) om tillfälligt omhändertagande.

10 § Vad som sägs i denna lag om polisman gäller även den som utan att vara polisman förordnats att fullgöra polisverksamhet, om ej annat framgår av förordnandet.

SFS 1976: 511

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer. Genom lagen upphäves förordningen (1841: 58 s. 1) emot fylleri och dryckenskap.

På regeringens vägnar

OLOF PALME

LENNART GEIJER
(Justitiedepartementet)

